

[Knud Jespersen.]

Hvorfor? Hvorfor tillader man uimodsagt, at forligspartnerne står op og erklærer: dette her har vi gjort af hensyn til arbejdsgiverne, for ellers var de kommet til at betale? Hvorfor gør man det? Ja, jeg stiller spørgsmålet, og jeg ved, at økonomiministeren, som ellers er veltalende normalt, ikke svarer; men man kunne jo da så stille sig igen spørgsmålet: hvorfor blander man sig ikke i andre gruppers indtægtsmæssige forhold? Hvorfor er det altid de lavtlønnede? De får en kærlighedserklæring, og så får de ellers en regning.

Se, det, man skulle have gjort, var at sige fra socialdemokratiets side: vi støtter den aktivitet, der er på arbejdspladserne, vi forstår de arbejdsløse, vi forstår dem, der protesterer mod huslejeforhøjelserne, vi forstår, at folk ikke kan leve for den løn, som ikke er indgået ved en normal overenskomst, men er et resultat af et flertal, tilfældigt flertal, i folketinget. Vi forstår deres reaktioner, og derfor vil vi gerne stille – og så kunne man have stillet et grundlag op, hvorpå der enten kunne regeres eller reageres ude i det danske folk på en sådan måde, at storkapitalen forstod, at man ikke bare kan fortsætte med at plage de i forvejen mishandlede.

Desværre er tiden ikke længere. Der var grund til at tale mere om den socialdemokratiske tragedie, og at man havner på en sådan måde, at man faktisk misforstår og tror, at voldtægt er kærlighed; så meget følelse var der i den tale om det gode forlig og bevarelse af augustforliget.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne har allerede ved første behandling givet udtryk for vor principielle holdning til dette lovforslag. Kortfattet kan det vel siges, at vi alle sammen er under nødvendighedens lov. Denne gang var det ikke kronens kurs, der skulle reddes, og det var ikke den fremtidige økonomi osv. Der var tale om, at vi skulle skabe et signal til arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi ser på det herinde i tinget. Man kan sige det rent populært, at det var et spørgsmål om at slå koldt vand i blodet på de få, som ønsker en lønhamstring uden om det overenskomstmæssige system, og som er blevet støttet så kraftigt i det fra den sidste taler heroppe.

Men lad os sige det, som vi sagde det ved første behandling: at vi anerkender den måde,

regeringen har ledet forhandlingerne mellem augustforligets partier på op til dette lovforslag. Jeg understreger: mellem augustforligets partier, fordi der opstod en episode, hvor man forhandlede med folk uden for politikernes kreds, men det blev jo hurtigt afklaret, og den skuffelse vil vi så glemme.

Må jeg i samme forbindelse sige, at centrum-demokraterne vil også meget gerne anerkende den måde, regeringen respekterer sine forligspartnere på. Vi har deltaget i disse ugers forhandlinger med 3 politikere i de langvarige møder. Dette viser, at ministeriet under sådanne forhandlinger fuldt ud respekterer et lille forligsparti som de øvrige.

Det var at ønske, at andre partier – for vi har ikke haft brug for det – ville udnytte denne åbne adgang til at sende forhandlere ind i forhandlingerne, at de ville udnytte det sådan, at eventuelle særstandpunkter i deres folketingsgrupper ikke alene var repræsenteret ved forhandlingsbordet, men muligvis også blev der. Man ville kunne undgå megen frustration og ophidselse på den måde.

Da forligsresultatet skulle videre til forhandling med andre partier end forligspartierne, traf dette folketing beslutning om, at det skulle behandles i det erhvervsøkonomiske udvalg. Centrum-demokraterne har ikke plads i dette udvalg, men igen må vi anerkende – og denne gang er det jo regeringspartiet – at de så beredvilligt overlod os en plads under disse forhandlinger, så vi kunne følge den videre behandling af de forslag, der var lagt frem.

Det er vel næppe for vores blå øjnes skyld, vi får den plads, men jeg ser det som en bekræftelse på, at uanset om man kan lide centrum-demokraterne eller ej, kan man ikke komme uden om os, når der skal skabes politiske resultater, og det betragter jeg som en overordentlig realistisk vurdering også fra den socialdemokratiske gruppe.

Det var min opgave under denne lange procedure at følge disse forhandlinger, og jeg vil sige, at de har ikke været nytteløse.

Der er kommet nogle ændringsforslag fra handelsministeren, og jeg kan meddele den højtærede handelsminister, at gruppen vil stemme for disse fire forslag. Jeg ved ikke, om der falder en lettelsens sten, men der er situationer, hvor man er glad for enhver tilkendegivelse af, at der ikke er uro.

Der har været megen spørgelyst fra de partier, der ikke er repræsenteret i forligskredsen.